Η ελληνική καταγωγή των Αραουκάνων της Χιλής (Λόνκο Κιλαπάν)

Οι Αραουκανοί είναι μία μυστηριώδης φυλή της Νοτίου Αμερικής. Έχει προκαλέσει τον παγκόσμιο θαυμασμό για τις αρετές της και ιδίως για την ακατάβλητη μαχητικότητά της μέσα στην πρόσφατη ιστορία, αφού αντιστάθηκε με επιτυχία επί τρεισήμισι αιώνες και ποτέ δεν κατακτήθηκε από τους Ισπανούς, ούτε με τα όπλα ούτε μέσω της θρησκείας. Η κοιτίδα των Αραουκανών, η περιοχή της Αραουκανίας, βρίσκεται στη σημερινή κεντρονότιο Χιλή, μεταξύ των ποταμών Βίο-Βίο και Τολτέν, που σύμφωνα με τις αραουκανικές παραδόσεις αποτελεί «την καρδιά της Χιλής».

Σύμφωνα με τις αποκαλύψεις του επίσημου ιστορικού («Επεουτούβε»=Επεοτύπης= Αφηγητής των επών) των Αραουκανών, Λόνκο Κιλαπάν, γύρω στο 600 με 800 π.χ. ξεκίνησε μια αποστολή αποίκισης από την Ελλάδα, συγκεκριμένα από την Σπάρτη, και περνώντας από την Μικρά Ασία ακολούθησε τον παραδοσιακό δρόμο προς την Άπω Ανατολή, περνώντας βορειοανατολικά της Ινδίας, έφτασε στην περιοχή του Λάος. Στη συνέχεια κατέβηκαν προς την Χερσόνησο της Μαλαισίας -που στον χάρτη του Πτολεμαίου ονομάζεται απλώς Χερσόνησος- και από κει πέρασαν στον Ειρηνικό Ωκεανό, που οι Έλληνες ονόμαζαν απλώς Ωκεανό, ως τον κατ’ εξοχήν Ωκεανό της Γης.

Χρησιμοποιώντας ως γέφυρα τα νησιωτικά συμπλέγματα της Ινδονησίας, Μικρονησίας, Μελανησίας και Πολυνησίας, έφθασαν τελικά ως τα νησιά Γκαλαπάγκος και από εκεί πέρασαν στη αμερικανική ήπειρο (Περού). Οι Σπαρτιάτες, αναζητώντας κατάλληλο μέρος για εγκατάσταση της νέας αποικίας, οδηγήθηκαν τελικά σε ανάλογο γεωγραφικό πλάτος με αυτό της Ελλάδος, μεταξύ του 36ου και 40ου παραλλήλου, νοτίως του Ισημερινού. Εκεί θεμελίωσαν την καινούργια πολιτεία-κράτος.

Σύμφωνα με τα όσα παραδόθηκαν στον Λόνκο Κιλαπάν από τον δάσκαλο και προκάτοχό του «Επεουτούβε» Κανίο, όταν οι Έλληνες άποικοι έφτασαν από την Δύση, βρέθηκαν μπροστά στο δίλημμα να προσπαθήσουν να διδάξουν την γλώσσα τους στους ιθαγενείς με τους οποίους ήρθαν σε επιμιξία ή να μάθουν οι ίδιοι την

ομιλούμενη γλώσσα εκείνης της χώρας, την μάπου-ντούγκου (mapudugu), έκλιναν κυρίως προς την δεύτερη επιλογή, αλλά εφαρμόζοντας τους γραμματικούς κανόνες της δικής τους γλώσσας. Ταυτόχρονα δίδαξαν στους ντόπιους τις βασικές λέξεις της γλώσσας τους όπως Ζευς ή Ζαν (Ζεν), Γαία (Γούε) κτλ. Επίσης, πολλά τοπωνυμία που διατηρούνται ακόμη και σήμερα σε βουνά, ποταμιά, νησιά, χωριά και περιοχές της Χιλής, είναι ελληνικής προέλευσης, όπως Άνδεις (=αυτές που ευχαριστούν, που τέρπουν, από το ρήμα ανδάνω). Η αραουκανική γλώσσα διαθέτει τόσο πλούσιο λεξιλόγιο που υπερβαίνει πολλές από τις λεγόμενες σύγχρονες γλώσσες. Βασιζόμενος σε μια αρχική εκτίμηση και τονίζοντας το γεγονός ότι η αραουκανική δεν ήταν γραπτή γλώσσα, ο Λόνκο Κιλαπάν βεβαιώνει ότι ένα 20% τουλάχιστον του λεξιλογίου που διατηρείται ακόμα και σήμερα εν χρήσει, είναι ελληνικά.

Λήψη αρχείου (16 MB)

MediaFire

Πηγή

+

Κείμενο: heliodromion.gr